

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 79353-12-20 רז המאושר נ' רשף

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רונית אופיר

התובע: אוריאל רז המאושר ת.ז. xxxxxxxx

נגד

הנתבע: עופר רשף ת.ז. xxxxxxxx

פסק דין

1. בפני תביעה לקבלת פיצוי בטענה למשלוח 28 הודעות דוא"ל בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת").

רקע וטענות הצדדים

2. על פי הנטען בכתב התביעה, ביום 6.3.2020 נחשף התובע לפרסומת של הנתבע, במסגרתה הציע הנתבע מדריך חינמי. התובע, אשר היה מעוניין במדריך, נכנס לרשת הפייסבוק ל"דף נחיתה" שבו נדרש להשאיר את פרטיו הכוללים את שמו המלא, מספר טלפון וכתובת דוא"ל. באותו "דף נחיתה" נכתב כי "לחיצה על שלח מהווה הסכמה לשלוח את הפרטים שלך לדף רשף- ייעוץ והדרכה, שמסכים להשתמש בהם בהתאם למדיניות הפרטיות שלו. גם פייסבוק תשתמש בהם בכפוף למדיניות הנתונים שלנו, כולל כדי לבצע מילוי אוטומטי של טפסים במודעות. הצג את מדיניות הפרטיות של רשף- ייעוץ והדרכה, View Facebook Data Policy" (העתק מ"דף הנחיתה" צורף כנספח 1 לכתב ההגנה).

3. יום לאחר מכן (ביום 7.3.2020) קיבל התובע מייל המעדכן בדבר האפשרות להורדת המדריך. לטענת התובע, על אף שלא נתן את הסכמתו, הוא קיבל מהנתבע 9 מיילים שבהם פרסומות שמקדמות את עסקו של הנתבע: הודעות דוא"ל מימים 25.3.2020, 30.3.2020, 1.4.2020, 27.4.2020, 30.4.2020, 4.5.2020, 6.5.2020, 11.5.2020, 13.5.2020.

4. ביום 15.5.2020 שלח התובע הודעת דוא"ל לנתבע ובה "ייעץ" לו לפעול בהתאם להוראות חוק התקשורת ולהוסיף את מילת הסינון "פרסומת" בשורת הנושא, על מנת שהנמענים

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 20-12-79353 רז המאושר נ' רשף

תיק חיצוני:

- יוכלו לסגן פרסומות ששולחים עסקים. להודעה זו השיב הנתבע בחיוב ("אכן כן, תודה").
וביום 18.5.2020 שלח הנתבע הודעה נוספת, הפעם נושאת כותרת "פרסומת".
5. עם זאת, לאחר מכן הוסיף התובע וקיבל מהנתבע 11 הודעות דוא"ל נוספות הכוללות תוכן שיווקי ללא מילת הסינון "פרסומת" בכותרתן: הודעות דוא"ל מימים 19.5.2020, 22.6.2020, 24.6.2020, 29.6.2020, 1.7.2020, 17.8.2020, 18.8.2020, 24.8.2020, 27.8.2020, 1.9.2020, 3.9.2020.
6. ביום 3.9.2020 שוב פנה התובע לנתבע בהודעת דוא"ל זהה לפנייה הקודמת ושוב "ייעץ" לנתבע לפעול בהתאם להוראות חוק התקשורת ולהוסיף את מילת הסינון "פרסומת" לשורת הנושא. אולם הפעם לא השיב הנתבע להודעה.
7. התובע קיבל מהנתבע חמש הודעות דוא"ל נוספות הכוללות תוכן שיווקי ללא מילת הסינון "פרסומת" בכותרתן, אם כי שלוש הודעות מתוך הודעות הדוא"ל האחרונות כללו את המילה "פרסום" בכותרת.
8. התובע שלח לנתבע הודעת דוא"ל ביום 16.11.2020 ובה דרישה לקבלת פרטי זיהוי העסק, אולם הנתבע לא השיב לדרישה זו. ביום 22.11.2020 נשלחה הודעת דוא"ל נוספת מעם הנתבע ובה היתה כלולה המילה "פרסומת".
9. בסך הכל התובע טוען שהתקבלו אצלו 28 הודעות בניגוד להוראת סעיף 30א לחוק התקשורת, ועל כן העמיד את תביעתו על סך של 28,000 ₪, וזאת בהתאם לתקרת הפיצויים לדוגמה הקבועה בס"ק 30א(1) לחוק התקשורת. עוד טוען התובע כי הנתבע גם הסתיר את פרטי הזיהוי שלו בפרסומות ששלח; לא השיב לדרישה למסור את פרטי העסק; ולא מציין באתר את פרטי זיהויו. לטענת התובע בכך הנתבע הוסיף והפר גם את הוראות חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**") ועל כן הוא עותר לפיצוי בסך של 4,000 ₪ בהתאם לסעיף 31א לחוק הגנת הצרכן. בנוסף עותר התובע לפיצוי בסך של 4,000 ₪ נוספים בגין הפרת חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**") ובגין עוגמת נפש שנגרמה לו.
10. הנתבע אינו מכחיש כי שלח את ההודעות המצוינות בכתב התביעה. עם זאת טוען הנתבע, כי ההודעות שנשלחו לאחר שהתובע אישר את קבלתן. לטענתו, התובע מעולם לא ביקש ממנו להסירו מרשימת התפוצה ובהתאם אין מדובר בהודעות שנשלחו תוך הפרת חוק התקשורת. עוד טוען הנתבע, כי רובן של ההודעות מציעות שירות חנם. עוד טוען הנתבע כי ההודעות שנשלחו כוללות את פרטיו המלאים של הנתבע. לטענת הנתבע יש להבדיל בין שתי קבוצות הודעות דואל: האחת, הכוללת את ההודעה שנשלחו בימים 25.3.2020,

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 20-12-79353 רז המאושר נ' רשף

תיק חיצוני:

13.5.2020, 11.5.2020, 6.5.2020, 4.5.2020, 30.4.2020, 27.4.2020, 1.4.2020, 30.3.2020
והשנייה הכוללת את ההודעות שנשלחו מיום 18.5.2020 ואילך. הנתבע מוסיף וטוען כי
מדובר בתביעה מוגזמת ולא מידתית. מדובר בתובע הפועל כתובע סדרתי, בחוסר תום לב,
על מנת להוציא כספים מהנתבע. עוד טוען הנתבע כי בניסיונו של התובע להטיל אימה על
הנתבע דרש ממנו להתקשר עימו בחוזה פגום, העולה לכדי כפיה, ולפיו דרש שיתחייב כי
ישלח לנמעני רשימת התפוצה של הנתבע סרטון פרסומת של התובע.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

11. הצדדים הוסיפו וטענו לפני במסגרת הדיון שהתקיים ביום 3.5.2021. במסגרת דיון זה
הסכימו הצדדים שלא יתנהלו הוכחות וכי ההכרעה תינתן על יסוד כתבי הטענות וטענות
הצדדים במסגרת הדיון.

12. אקדים ואומר, כי לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי כי דין התביעה להתקבל בחלקה.

13. תיקון מס' 40 לחוק התקשורת, במסגרתו הוסף סעיף 30א לחוק, נועד להילחם בתופעת
"דואר זבל" הידוע גם בכינויו "ספאם". הוראות החוק נחקקו על רקע ההכרה כי הספאם
מהווה מטרד ציבורי הגורם לנזקים רחבי היקף. בין נזקים אלו ניתן למנות את הטרדת
הנמען ובזבוז זמנו, העמסה על דרכי התקשורת, ייקור העלויות שבהן נושאים ציבור
הצרכנים וספקי התקשורת, העמדת הנמען בסכנה להידבקות בוירוסים ועוד (וראו לעניין
זה ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.2014) להלן: "עניין חזני").

14. נוכח ממדי התופעה ונזקיה, אימץ המחוקק בתיקון מס' 40 לחוק התקשורת כלים שונים
במטרה להביא למיגורה. החוק קובע כלל ברירת מחדל שלפיו חל על "מפרסם" איסור
לשלוח "דבר פרסומתי" (כהגדרתם בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת) לנמען שלא נתן
הסכמתו לכך קודם לכן, בכפוף לחריגים המפורטים בסעיף 30א(ג) לחוק. גם במצבים
שבהם הנמען נתן את הסכמתו, החוק מקנה לו זכות להודיע בכל עת על ביטול ההסכמה
שנתן, שאז האיסור לשלוח דברי פרסומת ישוב על כנו. סעיף 30א(1) לחוק התקשורת
קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק לנמען פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 1,000
ש"ח לכל דבר פרסומת ששוגר ביוזעין בניגוד להוראות החוק. כאשר נקבע בחוק כי "חזקה
על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה כן ביוזעין כאמור
בפסקה (1), אלא אם הוכיח אחרת..." (סעיף 30א(1) לחוק).

בית משפט השלום בבת ים

תאד"מ 20-12-79353 רז המאושר נ' רשף

תיק חיצוני:

15. בבוא בית המשפט לקבוע את סכום הפיצוי, עליו לשקול, בין היתר, את השיקולים הבאים: אכיפת החוק והרתעה מפני אכיפתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו והיקף ההפרה. כפי שנפסק בעניין חזני "מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמתו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות... הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרטום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו" (שם בפסקאות 9-10). כפי שעוד נפסק בעניין חזני, במסגרת פסיקת הפיצויים לדוגמה, על בית המשפט ליתן דעתו לשיקולים שונים וביניהם ניתן למנות את נסיבות ההפרה של הוראות החוק, לרבות היקף ההפרה ומספר ההודעות שנשלחו; תוכן הפרסום והרווח הצפוי לנתבע מן הפרסום. על בסיס שיקולים אלו על בית המשפט מחד לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה באופן שיגשים את תכליות החוק, ומאידך "לוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתן" (עניין חזני שם בפסקה 10). כפי שנקבע שם, שיעור הפיצויים אינו נקבע על ידי הכפלה פשוטה של מספר ההפרות בסכום הפיצוי המקסימלי להפרה (1,000 ₪) אלא על גובה הפיצוי "להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך" (עניין חזני, שם).

16. בהקשר זה יש לציין גם כי הסמכות הנתונה לבית המשפט לפסוק פיצויים בהתאם להוראות חוק התקשורת נתונה לשיקול דעת ואינה בגדר חובה.

האם הופרו הוראות חוק התקשורת

17. ומהכלל לענייננו. נקודת המוצא היא שחל איסור לשלוח הודעות פרסומת למי שלא קיבל הסכמה על כך. על כן, וככל שלא ניתנה הסכמה, השולח הודעות פרסומת מפר את החוק החל ממשלוח הפרסומת הראשונה. כאמור, התובע השאיר את פרטיו ב"דף הנחיתה". טוען הנתבע, כי לאור המלל המצוי בתחתית דף הנחיתה, השארת פרטי התובע מהווה הסכמה. אולם אין אני מקבלת טענה זו. ההסכמה צריכה להיות מפורשת, ולהינתן על בסיס מידע ברור ומפורש כי עצם השארת הפרטים מהווה הסכמה לקבלת דברי פרסומת.

18. לא כך נאמר בדף הנחיתה. הנוסח המעורפל המצוין בדף הנחיתה אינו יכול להיחשב כאמירה מפורשת לפיה השארת הפרטים מהווה הסכמה לקבלת דברי פרסומת. בדף הנחיתה צויין כי "לחיצה על שלח מהווה הסכמה לשלוח את הפרטים שלך לדף רשף- ייעוץ והדרכה, שמסכים להשתמש בהם בהתאם למדיניות הפרטיות שלו. גם פייסבוק תשתמש בהם בכפוף למדיניות הנתונים שלנו, כולל כדי לבצע מילוי אוטומטי של טפסים במודעות. הצג את מדיניות הפרטיות של רשף- ייעוץ והדרכה, View

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 79353-12-20 רז המאושר נ' רשף

תיק חיצוני:

Facebook Data Policy". הקורא הסביר מבין כי בהשארת הפרטים הוא מסכים לשלוח את הפרטים לדף העסקי של הנתבע, אשר מסכים להשתמש בהם. אבל לצורך מה נדרש השימוש בפרטים, מהי מדיניות הפרטיות המצוינת בדף הנחיתה, והאם נכלל בכך גם שליחת דברי פרסומת- כל זאת לא נאמר. אין במלל זה אמירה ברורה, כנדרש, ממנה ניתן ללמוד כי השארת פרטים מהווה הסכמה לקבלת דברי פרסומת.

על כן המסקנה המתבקשת היא שהנתבע הפר את החוק בעצם משלוח הפרסומות, החל מהפרסומת הראשונה, שכן התובע לא נתן את הסכמתו למשלוח דברי פרסומת.

19. טוען הנתבע כי פרטיו צוינו בכל דבר פרסומת וכי התובע היה יכול להסיר עצמו מרשימת התפוצה. ואכן עיון בפרסומות אשר צורפו כנספחים לכתבי הטענות מעלה כי אכן פרטי הנתבע היו מצוינים בדברי הפרסומת, אשר כללו את שמו, כתובתו ומספר הטלפון של הנתבע. יחד עם זאת וכפי שנפסק, אין מקום להטיל על התובע את הנטל להסיר את עצמו מרשימת התפוצה (רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014)). העובדה כי התובע יכול היה להסיר עצמו מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה מקום בו הנתבע הפר את החוק.

20. על כן ובכל הנוגע להפרת הוראות חוק התקשורת, התביעה בדין יסודה. עם זאת, לא מצאתי לקבל את טענות התובע הנוגעות להפרת חוק הגנת הפרטיות והפרת חוק הגנת הצרכן, שכן אלו נטענו בעלמא, מבלי שהתובע פירט- הן בכתב תביעתו והן במסגרת הדיון- את העובדות והעילות המשפטיות המבססות פיצוי בגין הפרות אלו.

שאלת הפיצוי ההולם בנסיבות העניין

21. מכאן לשאלת הפיצוי. נקודת המוצא היא שכל אחד מדברי הפרסומת שנשלחו לתובע היווה הפרה עצמאית, שכן התובע לא נתן את הסכמתו למשלוח הודעות אלו מלכתחילה. תקרת הפיצוי היא איפה 28,000 ₪. עם זאת, וכפי שנפסק בעניין ז"ח, אין מדובר בפעולת הכפלה גרידא, ואין חובה להגיע לתקרה זו אלא יש לשקול מהי ההרתעה היעילה בנסיבות העניין. בבואי לבחון את שיקולי האכיפה וההרתעה, מצד אחד, יש לשים אל לב כי מדובר בפרסום חוזר ונשנה. הנתבע הוסיף לשלוח דברי פרסומת גם לאחר שהתובע פנה אליו והסב את תשומת לבו להפרות החוזרות ונשנות על ידו. עם זאת, מהצד השני, מדובר בפרסום מסחרי שאינו פוגעני. גם התרשמתי כי מדובר בנתבע שפעל בתום לב והניח שפרסום בדרך זו הוא מותר לפי החוק. בנוסף, נתתי דעתי לכך שמדובר בעסק קטן הכולל את הנתבע בלבד. כן לא ניתן להתעלם מנסיבות התקופה על הקשיים הכלכליים הגלומים בה (כפי שהובאו

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 20-12-79353 רז המאושר נ' רשף

תיק חיצוני:

הדברים מפי הנתבע במסגרת הדיון וכן בהודעת הדוא"ל שנשלחה לתובע ביום 24.11.2020). גם לא הובאו נתונים באשר לרווח הצפוי מן ההפרה.

22. במסגרת שיקולי הפיצוי, נתתי דעתי גם לעובדה כי התובע יכול היה להסיר עצמו בקלות מרשימת התפוצה. כפי שנפסק בעניין חזני "מתן האפשרות להסרה מרשימת התפוצה, היא כלשעצמה, אינה מחייבת הקטנת הפיצוי, אך רשאי בית המשפט להתחשב בעובדה זו במכלול השיקולים". כפי שהתובע העיד על עצמו, עסקינן ב"לוחם ספאס" אשר שם לו למטרה להאיר את עיני העסקים השונים ולהביאם לעמוד בכל הוראות חוק התקשורת (כמפורט בהודעת הדוא"ל שכתב לנתבע ביום 21.11.2020 בניסיון להגיע להסכם קודם להגשת התביעה). כך שהתובע היה מודע היטב לאפשרות ההסרה, אך בחר בודעין להוסיף ולהעמיק את ההפרה וזאת על מנת "לחנך" את הנתבע. לא מצאתי כי יש בהגשת התביעה משום "חוסר תוך לב" כטענת הנתבע; שכן אחת ממטרות חוק התקשורת היא לעודד הגשת תביעות יעילות, כך שבפעולתו התובע משמש כקולו של ההמון הדומם, אשר אינו טורח לעמוד על זכויותיו. יחד עם זאת, לקחתי עובדה זו במסגרת מאזן השיקולים שכן גם בפסיקת פיצוי לדוגמה, קיימת סבירות ומידתיות, ולא מצאתי כי על הנתבע לשאת בפיצוי בגין משלוח כל הודעת דוא"ל, מקום בו התובע מתוך כוונה "לחנך" לא פעל למנוע את קבלת ההודעות.

23. השיקול המכריע, כפי שגם התובע העיד, הינו שיקול ההרתעה היעילה. ועל כן אני סבורה כי פיצוי בסך של 3,500 ₪ בנסיבות ענייננו יש בו כדי להשיג את תכליות האכיפה וההרתעה.

24. אשר על כן, על הנתבע לשלם לתובע סך כולל של 3,500 ₪ וזאת בתוך 30 יום מהיום. באשר לתשלום האגרה, בשים לב לסכום שנתבע, ביחס לסכום שנפסק, לא מצאתי להשית את סכום האגרה על הנתבע, וכל צד יישא ביתרת הוצאותיו.

הסכום ישולם תוך 30 יום, שאם לא כן יישא התשלום הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

זכות ערעור כדין.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לצדדים

ניתן היום, כ"ז אייר תשפ"א, 09 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

רונית אופיר, שופטת

בית משפט השלום בבית ים

תאד"מ 79353-12-20 רז המאושר נ' רשף

תיק חיצוני: